

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 165

гр. Враца, 10.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в закрито заседание на десети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Калин Тр. Тодоров

като разгледа докладваното от Калин Тр. Тодоров Търговско дело № 20221400900027 по описа за 2022 година

С молба вх. № 1923 от 30.03.2022г. "Балкан АС" ЕООД, ЕИК *** - молител по т. дело № 27 по описа на съда за 2022г., е заявил, на основание чл.233 ГПК вр. с чл.621 и чл.621а, ал.3, т.2 ТЗ, че се отказва от молбата си за откриване на производство по несъстоятелност на "Фермер 2005" ЕООД, ЕИК ***, по която е образувано настоящото дело, и моли производството по делото да бъде прекратено.

Молителят твърди също, че ответното дружество е дало повод за образуване на делото, тъй като не е заплатило своевременно (преди подаване на молбата по чл.625 от ТЗ) дължимите от него към "Балкан АС" ЕООД суми за арендни плащания, описани в молбата, което не оспорва, поради което моли съда да не му присъжда претендираните разноски за водене на делото, а в случай че присъди такива, моли същите да бъдат намалени до минимален размер - както по изложените по-горе причини, така и поради обстоятелството, че до момента по делото не са били извършени съществени процесуални действия от страните. Счита също, че разноските следва да бъдат присъдени в негова полза, предвид обстоятелството, че ответникът е дал повод за предприемане на действия по събирането на сумите по съдебен ред, и моли съда да му ги присъди. Посочва, че към датата на настоящата молба е направил разноски в общ размер 730 лв., от които 250 лв. - такса за образуване на делото и 480 лв. - платената от него част от размера на възнаграждение за водене на делото съобразно договор от 07.12.2021г., за която сума е издадена фактура № 3787/1 7.12.2021 г. и преводно нареждане от 30.12.2021 г. Към молбата са представени копие на договор за правна защита

и съдействие от 07.12.2021 г.; копие на фактура № 3787/17.12.2021 г. и нареждане от 29.12.2021 г. за плащане на сумата по фактура № 3787/17.12.2021 г.

Препис от молбата е връчен на ответника "Фермер 2005" ЕООД, ЕИК ***, който с молби вх. № 1969 от 04.04.2022г. и вх. № 2132 от 07.04.2022г. моли съда при прекратяване на делото, да осъди, на осн. чл.78, ал.4 от ГПК, „Балкан АС“ ЕООД да му заплати направените разноси в размер 2 500 лв., съгласно приложен списък. Счита за неоснователни исканията на „Балкан АС“ ЕООД да не бъдат присъждани разноси в полза на „Фермер 2005“ ЕООД при условията на чл.78, ал.4 от ГПК, и за присъждане в негова полза на деловодни разноси, като излага подробни съображения. Счита също за неоснователно възражението на „Балкан АС“ ЕООД за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ответника, тъй като същото е съобразено с високата правна и фактическа сложност на делото и обемът извършена работа по подготовка и провеждане на защитата.

Съдът, като взе предвид изложените от страните становища и направените искания, намира следното:

Съгласно чл.233 от ГПК ищецът може да се откаже изцяло или отчасти от спорното право във всяко положение на делото, като съгласно чл.621 ТЗ нормата намира съответно приложение в производството по несъстоятелност. В настоящото производство още не е постановено решение по чл.630, ал.1 и ал.2 или по реда на чл. 632 ТЗ и по аргумент на чл.621а, ал.3, т.2 ТЗ правилата на ГПК относно отказ от молбата на кредитор за откриване на производство по несъстоятелност намират приложение. С оглед изложеното молбата на „Балкан АС“ ЕООД за отказ от молбата му за откриване на производство по несъстоятелност на "Фермер 2005" ЕООД, по която е образувано настоящото дело, и за прекратяване на производството по делото, е допустима и основателна, поради което следва да се уважи и да бъде прекратено производството по делото поради отказ от иска. Тъй като по делото е насрочено открито съдебно заседание на 28.04.2022 г. от 11, 00 ч., същото следва да се отмени.

По исканията на страните за разноси:

В чл.621 ТЗ е предвидено субсидиарно приложение на разпоредбите на ГПК, доколкото в Част четвърта "Несъстоятелност" няма особени разпоредби.

С оглед прекратяването на делото приложение следва да намери

нормата на чл.78, ал.4 от ГПК, съгласно която ответникът има право на разноски и при прекратяване на делото. Това правило не е абсолютно. То е приложимо тогава, когато искът е бил изначално /със завеждането на исковата молба/ недопустим /която недопустимост по правни последици спрямо разноските законодателят е приравнил на тези при отречено с решението право/ или когато оттеглянето или отказът от него, довели до прекратяването, са по незаявена или неустановена причина. Във всички останали случаи, когато причината за завеждането на делото се намира в извънпроцесуалното поведение на ответника и пак поради негово процесуално или извънпроцесуално поведение последващо се стигне до прекратяване на производството, поради отпадане на правния интерес от продължаването му, той следва да понесе отговорността за разноските. В този смисъл е Определение № 595 от 22.11.2017 г. на ВКС по ч. т. д. № 2217/2017 г., I т. о., ТК.

В настоящият случай не е установено причината за завеждането на делото да е в извънпроцесуалното поведение на ответника, нито пък причината за прекратяване на производството, поради отпадане на правния интерес от продължаването му, да е поради негово процесуално или извънпроцесуално поведение. В молбата, с която молителят "Балкан АС" ЕООД, е заявил, че се отказва от молбата си за откриване на производство по несъстоятелност на ответника, същият не е заявил причината за отказа си, а и от материалите по делото не може да се установи такава причина.

С оглед доводите на молителя, че ответното дружество е дало повод за образуване на делото (тъй като не оспорва, че за него са възникнали задължения за арендни плащания към молителя, описани в молбата по чл.625 ТЗ, и признава, че тези задължения не са платени преди подаване на молбата), следва да се изтъкне, че производството по несъстоятелност е особено исково производство, което цели да разреши със сила на пресъдено нещо спор относно наличието на основанията за откриването му - неплатежоспособност или свръхзадълженост на длъжника, както и относно началния й/им момент. То няма за цел разрешаване на правния спор относно вземането на кредитора, иницирал производството. По този начин е определен характера и спорния предмет на производството по чл.625 ТЗ в ТР № 1 от 3.12.2018г. на ВКС по тълк. д. № 1/2017г., ОСТК. Така, с оглед предмета на производството по чл.625 от ТЗ, неоспорването от ответника на отделни негови задължения към молителя и признаването, че тези задължения не са платени преди подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност, не са обстоятелства, от които може да се направи извод, че ответника е дал повод за образуване на делото по несъстоятелност, тъй като на съобразяване подлежат всички негови изискуеми задължения и възможността му да ги погасява с краткотрайните си активи. Т.е. ответникът би дал повод за инициране на това специално производство срещу него не просто с неизпълнението си на отделно вземане, а с невъзможността му да изпълнява задълженията си към всички кредитори в цялост. Съществуването на отделно вземане осигурява единствено процесуална легитимация на молителя по чл.625 от ТЗ, но не и основание на молбата му, което е свързано с наличие на други предпоставки. Ето защо твърдението на молителя, че ответното дружество е дало повод за настоящето производство е правно несъстоятелно. Такъв повод би бил налице, само ако цялостното финансово-икономическо състояние на ответника не му

позволява да погаси краткосрочните/текущите задължения към кредиторите.

От друга страна, по делото няма доказателства, от които да се направи извод, че ответното дружество признава, че е в състояние на неплатежоспособност, респ. свръхзадълженост. Всъщност е обратното, категорично оспорва това твърдение.

С оглед изложеното, съдът приема, че в разглеждания случай на молителя не се следват разноски, тъй като ответното дружество не е дало повод за образуване на дело по несъстоятелност срещу него. С оглед прекратяването на делото право на разноски, съгласно чл.78, ал.4 от ГПК, има ответното дружество, което е поискало такива и е представило доказателства за направата им – договор за правна защита и съдействие за сумата 2 500 лв. адвокатско възнаграждение, както и списък по чл.80 ГПК, поради което разноски за адвокатска защита следва да му се присъдят.

По евентуалното възражение по чл.78, ал.5 ГПК на молителя:

Заплатеното адвокатско възнаграждение е равностойно на труда, когато съответства на фактическата и правна сложност на съответното производство, а разликата в повече остава в тежест на страната, която го е договорила. Страната, която с неоснователното си поведение е предизвикала правния спор е длъжна да понесе само онези разноски, които насрещната е била принудена да направи, но точно (само) тях. Член 78, ал. 5 ГПК предвижда и ограничение в дейността на съда по установяване на причинно-следствената връзка между направения по делото разход и положените от адвоката усилия по конкретното дело. Упражнявайки своето правомощие по чл. 78, ал. 5 ГПК, съдът не може да слезе под минималния размер, предвиден в Наредба № 1/9.07.2004 г. на Висшия адвокатски съвет в законовата делегация от чл. 36 ЗА. До него законодателят фингира наличието на причинно-следствената връзка. В този смисъл е определение № 374 от 20.11.2017 г. на ВКС по гр. д. № 687/2017 г., III г. о., ГК.

В случая, приложима е разпоредбата на чл. 7, ал. 1, т. 4 Наредба № 1/9.07.2004 г., която предвижда минималното възнаграждение да е 600 лева. В този смисъл изрично Решение № 70 от 25.08.2014 г. на ВКС по т. д. № 3560/2013 г., I т. о., ТК, Определение № 70/30.01.2015 г. по търг. д. № 3743/2014 г. на I т.о., Определение № 99/12.06.2020 г. по т. д. № 2433/2019 г. на ВКС, ТК, I т. о. и др., в които е разяснено, че при определяне на минималното адвокатско възнаграждение за осъществено представителство във фазата на разглеждане на молбата за откриване на производство по несъстоятелност приложение намира разпоредбата на чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, относима за неоценяемите искове. Правилото на чл. 7, ал. 3 от същата Наредба за определяне на минимума на адвокатското възнаграждение на база на стойността на предявените вземания за защита по дела за несъстоятелност е приложимо в хипотеза на осъществена правна защита при предявяване и приемане на вземанията, но не и в предхождащата фаза на разглеждане на молбата за откриване на производството по несъстоятелност.

С оглед изложеното и вземайки предвид ранния етап, в който производството е прекратено и вида и правната сложност на предприетите от пълномощника на ответника процесуални действия, конкретно, че не са представени значителни по обем доказателства, че няма данни да са направени усилия за събиране и изследване на такива, да са използвани множество доказателствени средства, да са осъществени голям брой необходими действия във връзка с делото, да е съобразявана и анализирана значителна по обем съдебна практика, да е използвана специализирана литература или да са налице други усложнения, съдът намира, че делото не се отличава с фактическа или правна сложност над обичайната такава съобразно неговия вид и етапа на който е приключило. Поради това преценката на съда е, че

договореният размер от 2 500 лв. адвокатско възнаграждение е прекомерен и същият следва да бъде намален като на ответното дружество следва да бъдат присъдени разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер 900 лв.

Затова, на основание чл.233 от ГПК и чл. 78, ал.4 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ насроченото по делото открито съдебно заседание на 28.04.2022 г. от 11, 00 ч.

ПРЕКРАТЯВА производството по т. дело № 27 по описа на ОС-Враца за 2022г. поради ОТКАЗ ОТ ИСКА.

ОТХВЪРЛЯ искането на "БАЛКАН АС" ЕООД, ЕИК *** за присъждане на направените по делото разноски.

ОСЪЖДА "БАЛКАН АС" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.***, да заплати на "Фермер 2005" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление с. ***, общ.Враца, направени по делото разноски за адвокатска защита в размер 900 лв.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Апелативен съд - София в едноседмичен срок от връчването на препис от него на страните.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____